

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.077/2019/8. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

. Zumbók Péter előadó bíró

. Kiss Gabriella bíró

A felperesek: I. rendű
II. rendű
III. rendű

A felperesek képviselője:

384. számú Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Élő Eleonóra ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

. Orbán Zsolt ügyvéd

Az alperes beavatkozója:

beavatkozó

Az alperes beavatkozójának jogi képviselője:

. Polecsák Mária ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

őri Ítéletábrla Pf.V.20.277/2018/12/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ékesfehervári Törvényszék 42.P.20.784/2013/71.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek mint együttes jogosultaknak 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárásí költségét.

A 70.000 (hetvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárásí illetéket az állam viseli.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Kiskorú G.A., az I. és II. rendű felperes gyermeke, a III. rendű felperes testvére 2009. május 10-én

az I. rendű felperes első terhességéből született.

- [2] Az I. rendű felperes a terhesség ideje alatt folyamatosan látogatta az alperes szülészeti-nőgyógyászati ambulanciáján a nőgyógyászati szakrendelést és a terhesszakrendelést. A javasolt vizsgálatokon a megfelelő időben és gyakorisággal részt vett.
- [3] A 16. terhességi héten, 2008. november 3-án elvégzett magzati ultrahangvizsgálat élő magzatot mutatott, a Down-szindróma gyanúját – a szérumvizsgálattal egyezően – nem vetette fel.
- [4] A 2008. december 16-i ultrahangvizsgálat leletén az alperes feltüntette a koponya és a mellkas átmérőjét, a combcsont hosszát, a magzatvíz mennyiségét, és azt, hogy a méhlepény a hátsó falon helyezkedik el, továbbá „a jelenleg érvényben lévő protokoll szerint vizsgálva épnek tűnő magzati anatómiára” utalt.
- [5] A 2008. december 29-én megismételt második trimeszteri ultrahangvizsgálat lelete 46 mm-es magzati koponya haránt átmérőt, 39 mm-es mellkas átmérőt, 29 mm-es combcsont hosszt, hátsó fali méhlepényt és közepes mennyiségű magzatvizet rögzített. A magzati anatómia a lelet értelmében az érvényben lévő protokoll szerint vizsgálva épnek tűnt.
- [6] Kiskorú G.A. a születését követően a Down-szindróma külső jegyeit mutatta. A testi jegyek és a szívzöreje alapján 2009. június 14-én a II. számú gyermekgyógyászati klinikán kromoszómavizsgálatot végeztek, amely igazolta a Down-szindróma gyanúját.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperesek keresetükben vagyoni és nem vagyoni káraik megtérítésére kérték kötelezni az alperest. Előadták, hogy az alperes az I. rendű felperes terhesgondozása során mulasztást követett el, mert nem kellő részletességgel végezte a második trimeszteri ultrahangvizsgálatot, és a hiányos dokumentáció miatt nem állapítható meg a szakmai protokoll által előírt magzati szervek vizsgálatának elvégzése. Álláspontjuk szerint e mulasztásával az alperes az I-II. rendű felperesektől elvette a Down-szindróma felismerésének lehetőségét, és emiatt nem dönthettek a terhesség megszakításáról. Sérelmezték, hogy az alperes az I-II. rendű felpereseket nem tájékoztatta a további vizsgálatok igénybevételének lehetőségéről.
- [8] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú közbenső ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította az alperes kártérítési felelősségét kiskorú G.A. genetikai eredetű megbetegedésének fel nem ismeréséből eredően a felpereseknek okozott kárért.
- [10] Mindenekelőtt utalt arra, hogy a megbetegedés kialakulásáért az alperes orvosait kártérítési felelősség nem terheli, de azt megalapozhatta, hogy ha a megbetegedést időben azért nem ismerték fel, mert nem végeztek el minden olyan vizsgálatot, amellyel a rendellenesség kiszűrésére esély mutatkozott, továbbá az I. rendű felperest nem utalták be speciális vizsgálatot végző intézetbe, és ilyen vizsgálat elvégzésének lehetőségéről nem tájékoztatták.
- [11] A perben kirendelt szakértői intézmény kiegészített szakvéleménye alapján megállapította, hogy a protokollban (a dr. T.Z. és dr. P.Z. által szerkesztett Szülészeti-nőgyógyászati ultrahang-diagnosztika iránymutatásaiban) foglaltaknak a második trimeszteri, a 2008. december 16-án és 2008. december

29-én elvégzett ultrahangvizsgálatok leletezése nem felelt meg. Ismertette, hogy a protokoll szerint az említett szűrővizsgálatnak magában kell foglalnia a magzat minden testrészének és szervének megfigyelését, és az elvárható gondosság elve alapján azt a dokumentációban is kellő részletességgel és alapossággal kell rögzíteni; és ugyanezt tartalmazza a Magyar Szülészeti-Nőgyógyászati Ultrahang Társaság (a továbbiakban: MSZNUT) VII. nemzeti kongresszusának idején tartott közgyűlés szakmai állásfoglalása (22. körlevél).

- [12] Mindebből – a kiegészítő szakvélemény megállapításait elfogadva – azt a következtetést vonta le, hogy ha az említett ultrahangvizsgálatokat az elvárható gondosság elvének, a szakirodalomnak és a protokollnak megfelelően végzik el, és rögzítik annak eredményét, akkor a Down-szindrómára jellemző eltéréseket esetleg lehetett volna észlelni, és ebben az esetben esély lehetett volna a kromoszóma-rendellenesség korábbi, még méhen belüli felismerésére, diagnosztizálására.
- [13] Bizonyítatlannak találta az alperesnek azt a tényállítást, hogy a térítés ellenében igénybe vehető további szűrővizsgálatokról az I. rendű felperest a terhességvezetés keretében tájékoztatta. Ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 13. §-ának megfelelő, egyéniesített formájú, részletes és teljes körű tájékoztatást oly módon kell megadni, hogy az rekonstruálható legyen és a valóságnak megfelelően tükrözze az ellátás folyamatát. Hivatkozása szerint az alperes ezt az Eütv. 136. § (1) bekezdésében előírt dokumentációs kötelezettségének teljesítése esetén tudta volna bizonyítani, ilyen okiratot azonban a perben nem csatolt.
- [14] Kiemelte, hogy a bírói gyakorlat (EBH2010.2229, EBH2008.1867.) szerint a genetikai rendellenesség valószínű felismerésének lehetősége mint esély elvesztése úgy értékelendő, hogy azzal együtt, és amiatt elvesz a szülők döntési joga a terhesség megszakításáról. Mindezt figyelembe véve megállapította, hogy sérült az I-II. rendű felperesek önrendelkezési joga és tájékoztatáshoz való joga, az egészségkárosodással született gyermekre tekintettel pedig sérült a felperesek egészséges családban éléshez való joga.
- [15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.
- [16] A bizonyítás kiegészítésével az elsőfokú eljárásban kirendelt szakértői intézmény által kijelölt szakértőt és szakkonzultánst meghallgatta, és mivel a szakvélemény részbeni ellentmondásai feloldhatóak, egyes homályos pontjai tisztázhatóak voltak, ezért nem tartotta indokoltnak új szakértő kirendelését.
- [17] A szakértő és a szakkonzultáns által a fellebbezési tárgyaláson előadottak alapján megállapította, hogy a szakmai szabályok alapján sem volt egyértelmű az elkészítendő ultrahangvizsgálati lelet tartalma. Megítélése szerint ugyanakkor az alperes az egységes gyakorlat hiányára tekintettel sem mentesülhet a felelősség alól, és a kimentése nem lehet eredményes arra hivatkozva, hogy az MSZNUT 22. körlevelében foglaltaknak eleget tett. Ezt azzal indokolta, hogy az MSZNUT a Szülészet-nőgyógyászati protokoll című tankönyv megállapításait tekinti irányadónak, és erre az említett szakmai állásfoglalásában is hivatkozott. Utalt továbbá arra, hogy a szakkönyv előírásait a működési szabályzatában az alperes maga is irányadónak tartotta a működésére.
- [18] Rámutatott, hogy a szülészeti-nőgyógyászati ellátás során végzett ultrahangvizsgálatokról és azok leletezéséről a dr. P.Z. által szerkesztett tankönyvben olyan, a szülész-nőgyógyász szakma által széles körben ismert szakmai protokollok szerepelnek, amelyek ismerete és alkalmazása 2008 decemberében az ultrahangvizsgálatot végző orvostól elvárható volt. Elfogadta azt a szakértői megállapítást, hogy az Eütv. szerinti gondos eljárás követelményébe – ismerve a szakkönyv által rögzített követelményeket is – beletartozik a vizsgált szervek mindegyikének az ultrahangvizsgálati leleten való feltűntetése.
- [19] Álláspontja szerint az alperesnek az a hivatkozása, hogy mivel a magzat nem mutatta a Down-szindróma olyan gyanújeleit, amelyeket az ultrahangvizsgálat kimutathatott volna, ezért a leletezés

hiányosságai a felelősségét nem alapozhatták meg, csak abban az esetben lenne helytálló, ha a peradatok alapján bizonyossággal megállapítható, hogy a magzat szerveinek elváltozása nem volt észlelhető. Miután azonban a gyermek a Down-szindróma külső jegyeit is mutatta, és a szíve is rendellenes volt, nem lehet elvetni annak a lehetőségét, hogy e rendellenességek az ultrahangvizsgálat során láthatóak voltak, és emiatt a vizsgálat leletezését perdöntő jelentőségűnek minősítette.

- [20] Mindezek alapján az elsőfokú bírósággal egyezően arra a következtetésre jutott, hogy az alperes megsértette a második trimeszteri ultrahangvizsgálat leletezésére vonatkozó szakmai szabályt. Azzal is egyetértett, hogy az alperes az általa készített lelet hiányossága miatt nem tudta bizonyítani a magzat körületekintő vizsgálatának elvégzését, valamint azt, hogy a tőle elvárható gondossággal és körütekintéssel mindent megtett a kromoszóma-rendellenesség felismerhetősége érdekében.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [22] Megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (5) és (6) bekezdését, 23. § (1) bekezdését, 49. § (2) és (3) bekezdését, 67. § (1) bekezdését, 73/A. § (1) bekezdését, 73/B. § (1), (4), (6) és (7) bekezdését, 142. § (1), (2) és (3) bekezdését, 182. § (3) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 246. § (1), (2) és (3) bekezdését, valamint 270. § (1) bekezdését, az Eütv. 7. § (2) bekezdését, 77. § (3) bekezdését és 119. § (3) bekezdés b) pontját.
- [23] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a kötelező jogi képviseletre hivatkozással a törvényes képviselőjét elzárta a személyes nyilatkozattétel, a fellebbezési tárgyaláson meghallgatott szakértő és szakkonzultáns előadására vonatkozó észrevétel megtételének lehetőségétől, és ezzel indokolatlanul korlátozta az eljárási jogait. Jóllehet a másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban a tárgyalási jegyzőkönyvet a kérelmére kiegészítette, álláspontja szerint a tárgyalási jegyzőkönyvnek további hiányosságai is vannak: abból nem állapítható meg a tárgyalás megnyitásának időpontja, és nem tartalmazza az elkészítésének és megtekintésének módjáról szóló tájékoztatást.
- [24] Megismételte az érdemi ellenkérelmében és a fellebbezésében kifejtett jogi indokait, és továbbra is állította, hogy a perben csatolt dokumentáció által igazoltan a magzat ultrahangvizsgálatát a szakmai szabályok, protokollok és az orvosszakmai szempontból elvárható gondosság elve szerint végezte el. Hangsúlyozta, hogy a leletezés a 2008-ban érvényben lévő, az MSZNUT által előírt szakmai protokollnak megfelelően történt. Kifogásolta, hogy bár a másodfokú eljárásban csatolta az MSZNUT elnökének a fentieket alátámasztó írásbeli szakmai véleményét, az abban foglaltakra a fellebbezési tárgyaláson meghallgatott szakértő és szakkonzultáns választ nem adtak, a másodfokú bíróság pedig ezt az aggályos szakvéleményt az ítélezése alapjául elfogadta, és – a már az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványa ellenére – mellőzte a szakértői testület kirendelését. Emiatt a másodlagos felülvizsgálati kérelme arra irányult, hogy a Kúria a másodfokú bíróság számára a megismételt eljárásra írja elő a további szakértői bizonyítás elrendelését.
- [25] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [27] A Kúria a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, az ott megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős közbenső ítélet az alperes által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő.
- [28] A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet, amely csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH2017.232.II., BH2002.283.II.), a felülvizsgálatnak csak olyan jogi álláspont, mulasztás szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt (BH1996.372.) Emiatt – az alperes által az érdemi ellenkérelmében és a fellebbezésében is hivatkozott, de – a bíróságok által a közbenső ítéleteik meghozatalakor nem alkalmazott Eütv. 7. § (2) bekezdésének és 119. § (3) bekezdés b) pontjának sérelmére alapított felülvizsgálati támadás érdemben nem volt vizsgálható.
- [29] A Kúria előrebocsátja továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelem kiegészítésére nincs jogszabályi lehetőség (BH2017.232.I.). Az alperes részéről a felülvizsgálati határidő letelte után, a felperesek felülvizsgálati ellenkérelmére tett észrevételként előadottakat ezért figyelembe venni nem lehetett.
- [30] A Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a jogi képviselő a per minden szakaszában a kötelező volt, és ehhez képest a Pp. 73/B. § (1) bekezdése szerint a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekményét és nyilatkozatát hatálytalannak kellett tekinteni. A másodfokú bíróság e jogszabályhelyek helyes alkalmazásával járt el, amikor az alperesnek a fellebbezési tárgyaláson – a jogi képviselője mellett – megjelent törvényes képviselője (főigazgatója) részére a nyilatkozattétel és az észrevételezés lehetőségét megtagadta. Mivel joghatályos nyilatkozatot az alperes törvényes képviselője nem, kizárólag a jogi képviselője tehetett, ezért a fellebbezési tárgyaláson meghallgatott szakértőkhöz a Pp. 182. § (2) bekezdése szerint kérdéseket is csak az alperes jogi képviselője intézhetett. Ennélfogva a másodfokú bíróság a fentiekkel az eljárásjog felülvizsgálati kérelemben feltüntetett alapelvi és tételes jogszabályi rendelkezéseit sem sértette.
- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra is hivatkozott, hogy a fellebbezési tárgyalásról készült jegyzőkönyv a kérelmére történt kiegészítése ellenére sem tartalmazza a tárgyalás kezdő időpontjának feltüntetését [Pp. 116. § c) pontja, 117. § (2) bekezdés a) pontja] és a feleknek az elkészült jegyzőkönyv megtekintésének módjáról szóló tájékoztatását [Pp. 118. § (1) bekezdés]. Amellett azonban, hogy a jegyzőkönyvben szerepel a tárgyalás kezdő időpontja, a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdéséből következően a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat hatályon kívül helyezését csak az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértés alapozhatja meg. A tárgyalási jegyzőkönyv előzőekben említett tartalmi hiányosságai pedig nem sorolhatóak e szigorúbb megítélés alá eső eljárási szabálysértések közé.
- [32] A fellebbezési tárgyaláson személyesen meghallgatott szakértő és szakkonzultáns a szakvéleménynek az elsőfokú eljárásban elrendelt kétszeri írásbeli kiegészítése után még fennmaradt hiányosságait megszüntették. Ennek során részletesen kifejtették a második trimeszteri ultrahangvizsgálat jelentőségével, az annak leletezésére vonatkozó szakmai szabályokkal és az adott lelet tartalmával összefüggő megállapításaikat. Az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt, az MSZNUT-tól származó írásbeli szakmai vélemény tekintetében a szakértő hivatkozott arra, hogy az az ultrahangvizsgálat leletezésével kapcsolatban nem tartalmaz adatot, és ezt követően a

szakkonzultánsal együtt indokát adta a szakvélemény változatlan fenntartásának. A jogerős közbenső ítélet alapjául elfogadott szakvélemény aggálymentessége folytán tehát a Pp. 182. § (3) bekezdés alkalmazásának szükségessége és új szakértő kirendelésének indokoltsága nem merült fel. A szakvéleményből levont jogi következtetések pedig – az alábbiakban részletezettek szerint – helytállóak voltak.

- [33] A perben eljáró bíróságoknak az alperest terhelő kártérítési felelősség fennállásáról a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályhelyként megjelölt Eütv. 77. § (3) bekezdésének alkalmazásával kellett állást foglalniuk. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a szakmai szabályok megszegésének hiánya önmagában nem eredményezi az egészségügyi szolgáltató mentesülését, a hivatkozott jogszabályhely által meghatározott gondossági mérce ugyanis túlmutat a szakmai szabályok betartásán (BH2006.400., Kúria Pfv.III.20.325/2016/3.). Az adott esetben ugyanakkor éppen az volt megállapítható, hogy az alperes részéről a kártérítési felelősségét megalapozó szakmai szabályszegés történt.
- [34] A második trimeszteri ultrahangvizsgálatot a szakértő a Down-szindróma diagnosztizálása szempontjából kulcskérdésnek és a leglényegesebb ultrahangvizsgálatnak nevezte. A fellebbezési tárgyaláson is hangsúlyozta, hogy a magzat ekkor éri el azt a fejlettséget, amikor meg lehet vizsgálni bizonyos szerveket, és ebben a szakaszban még lehetőség van a terhesség megszakítására. Emiatt volt kiemelt jelentősége annak, hogy a második trimeszteri ultrahangvizsgálatnak mire kellett kiterjednie, és az arról kiállított leletnek mit kellett tartalmaznia.
- [35] Az előbbi körülmény, a vizsgálat tárgya tekintetében a kiegészített szakvélemény szerint figyelembe kellett venni az Egészségügyi Minisztérium 2008. decemberében érvényes, a Down-szindróma prénatális szűréséről és diagnosztikájáról szóló szakmai protokollját, a dr. T.Z. és a dr. P.Z. által szerkesztett Szülészeti-nőgyógyászati ultrahang-diagnosztika című szakkönyvet, valamint a dr. P.Z. által szerkesztett Szülészeti-nőgyógyászati protokoll című egyetemi tankönyvet. Ezek a szakmai szabályok határozták meg az említett ultrahangvizsgálat során vizsgálandó magzati szerveket. A perben az alperes nem is ezt tette vitássá, hanem azt, hogy a leleten a vizsgált szervek mindegyikét fel kellett volna tüntetnie.
- [36] A lelet tartalmát illetően a fentiekben megjelölt források közül a dr. P.Z. szerkesztette egyetemi tankönyv egyértelmű eligazítást adott. A szerint a részletes leírásban a vizsgálat jellegének megfelelően fel kell tüntetni – többek között – a vizsgált szerveket, képleteket. Miként a jogerős közbenső ítélet tényállása is rögzíti, az alperes szülészeti-nőgyógyászati osztálya a 2008. május 1-jétől hatályos működési szabályzata szerint a hivatkozott tankönyvben foglalt szakmai protokollra támaszkodott. Az MSZNUT a 22. körlevelében szintén ezeket az előírásokat tekintette irányadónak, és annak megfelelően határozta meg azokat az adatokat, amelyeket a szülészeti ultrahangvizsgálati leletnek mindig tartalmaznia kell.
- [37] A másodfokú bíróság ezért a szakértői bizonyítás eredményét helyesen, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint értékelve állapította meg, hogy az alperesnek a lelet részletes leírás részében fel kellett volna tüntetnie a magzat megvizsgált összes szervét. Ettől eltérő következtetésre a 22. körlevelének a lelet lezárására vonatkozó javaslatából sem lehetett jutni. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság a szóban forgó szakmai állásfoglalás helytálló, a szakértői megállapításokkal egyező értelmezésével mutatott rá arra, hogy az nem volt alkalmas az abban hivatkozott szakkönyvi elvárás felülírására, tehát a lelet lezárásaként írt összefoglaló mondat nem helyettesítheti a vizsgált szervekre és mért adatokra is kiterjedő, részletes leletezést.

- [38] Mindezek alapján a perben eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy az alperes a második trimeszteri ultrahangvizsgálat leletezésére vonatkozó szakmai szabály megszegése miatt, a lelet ebből fakadó hiányosságára tekintettel a Down-szindróma felismeréséhez szükséges vizsgálat elvégzését a perben bizonyítani nem tudta. Ennélfogva az alperesnek a genetikai eredetű megbetegedés fel nem ismeréséből eredően a felpereseknek okozott kárért való felelősségét megállapító jogerős közbenső ítélet az Eütv. 77. § (3) bekezdését nem sérti.
- [39] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [40] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, a 4/2009. (XII. 14.) PK vélemény II.1. pontjára, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésére, valamint a 4/A. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezte a felülvizsgálati eljárásban peresztes alperest a felperesek részéről felmerült – az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló – felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [41] Az alperes teljes személyes illetékmentessége [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja] miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazott, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [43] A közbenső ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. szeptember 9.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gabriella s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző
HM